

2016. január 6.
Nyíregyháza
Istentisztelet

„Ezért vagyok én, Pál, a Krisztus Jézus foglya értetek, a pogányokért. Ha ugyan hallottatok az Isten kegyelme megbízásáról, amelyet nekem adott a ti javatokra, amikor kijelentésével ismertette meg velem a titkot, ahogy előbb röviden megírtam. Ha elolvassátok, megtudhatjátok belőle, hogyan értem én a Krisztus titkát, amely más nemzedékek idején nem vált ismertté az emberek fiai előtt úgy, ahogyan most kijelentette szent apostolainak és prófétáinak a Lélek által: hogy tudniillik a pogányok örökös társaink, velünk egy test, és velünk együtt részesek az ígéletben is Krisztus Jézusért az evangélium által.” Ef 3,2-6

Kedves Gyülekezet!

Pál apostol valami olyan titokról beszél, mely nem hétköznapi, melyet nem mindenki érthet meg, különösen a zsidókat, a zsidó gondolkodást sérthette. Az a Pál írja ezt, aki

mondhatni a „zsidónál is zsidóbb volt”, akiben a zsidó identitás oly erősen nyilvánult.

Pál apostolról kell tudni, hogy a Filippi levélben kifejti milyen jó zsidó volt, ha valakinek dicsekedhet, akkor ő bizonyára megtehetette:

„Körülméltettem nyolczadnapon, Izráel nemzetségéből, Benjámín törzséből való vagyok, zsidókból való zsidó, törvény tekintetében farizeus. Buzgóság tekintetében az egyházat üldöző, a törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam. De a melyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítélem. Sőt annakfelette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt: a kiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem.” Fil 3,5-8

Pál apostol vér szerint és gondolkodás szerint is zsidó volt és tudta, hogy minden tekintetben megfelelt a zsidó

követelményeknek. Azonban valami olyan következett be az életébe, ami gyökeresen megváltoztatta a gondolkodását, az identitását. Ez nem volt más, mint Jézus Krisztus, aki átformálta. A vele való találkozás egy életreszóló volt, mely mondhatni felforgatta az életét, s ami addig fontos volt, az hátra került, akit addig üldözött, az lett a legdrágább. Jézussal átértékelődnek a dolgok, s olyan kerül az első helyre, amit talán üldöztünk, ami a legutolsó helyen volt. **„Sőt annakfelette most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt”**. Kárnak és szemétnak ítélt minden Pál apostol. Mennyire nehéz elengedni a múltat, mennyire szeretünk ragaszkodni azokhoz, amelyek addig drágák voltak számunkra, pedig Jézussal való találkozás után a dolgok helyére kerülnek. Amit addig babusgattam, dédelgettem, azok kárnak és szemétnak lesznek ítéelve Jézus ismeretének gazdagsága miatt. Jézussal való találkozás engedhette meg, hogy arról a titokról beszéljen Pál, ami a zsidók szemében hatalmas nagy szálka volt.

Mert a zsidóknak mindaddig botránkoztató lesz ez a mondat, amíg meg nem térnek, amíg nem találkoznak ugyan úgy Jézus Krisztussal, ahogyan Pál apostol is. Pál lemerte írni, hogy a pogányok is örökös társak, egy test vagyunk. Ez a zsidóknak iszonyatos nagy botránykő volt. Mi az, hogy örökös társak, egy test vagyunk, mikor nem vállalhatunk senkivel közösséget, amikor Ábrahámnak azt mondja: **„Nagy nemzetté tesze téged, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszel.”** Az erős identitástudatú zsidóknak ez botrány volt, ezért írja Pál, hogy titok. Ezt a titkot csak azok érthetik, akik Krisztusban vannak, mert nagyon jól tudják, hogy Krisztusban nincs sem zsidó, sem görög, sem cigány, sem fehér, sem nő, sem férfi, mert mindannyian Jézus Krisztusra vagyunk utalva, mert mindannyian az Ő váltságára szorulunk, bűnbocsánatára, s ebben a kérdésben nincsen zsidó vagy pogány.

Jézus Krisztus közelségében megváltozik a gondolkodás, s nem a vérszeini hovatározás lesz az első, hanem a lélek hovatartozása.

A híres evangélikai teológus, John Stott azt írja: *„Jézus szintén beszélt a pogányok befogadásáról, és utasította követőit, hogy menjenek és tegyék őket tanítványokká. De azt sem az Ószövetség, sem Jézus nem mondta, hogy Isten terve milyen radikális, hogy a teokráció (vagyis az Isten uralma alatt élő zsidó nemzet) véget ér, és helyét elfoglalja az új nemzeti közösség, az egyház; hogy ez az egyház Krisztus teste lesz... . Zsidóknak, pogányoknak és Krisztusnak ez a tökéletes egysége volt teljesen új, és ezt jelentette ki Isten Pálnak...”*.

De mi az üzenete számunkra ennek az Igének? Ma, vízkereszt ünnepén két fontos dolgot emelnék ki:

1. mikor az ember találkozik Jézussal személyesen, akkor gyökeresen megváltozik az élete, gondolkodása, hozzáállása a mindennapi élethez. Sok minden titok lesz más számára, mert Jézus nélkül érthetlenné válik.
2. Így vált a zsidók számára is érthetlenné az a tény, hogy a zsidó népen kívül is van nép, hogy aki addig választott nép

volt, az most kiteljesedett, kibővült, és Jézus Krisztus egyházáról kell beszélni. Ez nem azt jelenti, hogy a zsidók kiszorultak, hanem – matematikailag fogalmazva – a halmaz bővült a pogányokkal is. Mert Jézus Krisztus mindenkiért meghalt. Az Ő kereszthalála, váltsága úgy vonatkozik zsidóra is mint magyarra, némerte, cigányra, négerre, rám is és rád is. Mindenkire!